

عنوان مقاله:

بومی سازی و پایداری معماری مجتمع های مسکونی با بهره وری از فضاهای عمومی در جهت افزایش تعاملات اجتماعی

محل انتشار:

همایش ملی معماری، شهرسازی و توسعه پایدار با محوریت از معماری بومی تا شهر پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

زهرا صمدی فرد - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه پیام نور، واحد تهران شرق، دانشکده معماری، تهران، ایران

خسرو موحد - استادیار، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیراز، ایران

حیدر جهانبخش - استادیار، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

انسان موجودی اجتماعی آفریده شده و برای رسیدن به نیازهای جسمانی و روانی خود ناچار به تعامل با افراد دیگر است. در گذشته تعاملات اجتماعی افراد در محل سکونت در میان فضا های عمومی که بین خانه ها و در هر محله وجود داشته، بوده است. اما در دوران معاصر با وجود ارتباطات عمودی که در مجتمع های مسکونی قرن اخیر بوجود آمده، فقدان فضاهایی که این تعاملات صورت بگیرد کاملاً احساس می شود که عدم توجه به این نیاز اساسی انسان یعنی تعامل بادیگران، علاوه بر ایجاد معماری ناپایدار و غیر بومی می تواند صدمات جبران ناپذیری را به فرد و جامعه وارد نماید. این متن در نظر دارد که به روش کتابخانه ایو با توجه به اسناد و مدارک موجود به بررسی نقش فضاهای عمومی مجتمع های مسکونی در افزایش تعاملات اجتماعی بپردازد. و در پایان با ارائه راهکارهایی در جهت تعامل پذیر شدن فضاهای عمومی مسکونی به این نتیجه برسد که فضاهای عمومی موجود بین مجتمع های مسکونی هم باعث تعامل بین انسان با طبیعت و هم محیطی جهت تعامل ساکنین با یکدیگر که از ویژگی های معماری پایدار و بومی است می شود

کلمات کلیدی:

فضاهای عمومی، مجتمع های مسکونی، تعاملات اجتماعی، بومی سازی، معماری پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/239327>

